

Hlavním úkolem této diplomové práce bylo shromáždění a představení kompletního oronymického materiálu z oblasti Džbánu, Křivoklátské vrchoviny a Hořovické pahorkatiny s co největším možným počtem historických dokladů. Ve vymezené oblasti se podařilo nalézt celkem 327 pojmenovaných horských objektů, ke kterým bylo dohledáno celkem 634 historických dokladů, minimálně jeden takový doklad je uveden u 282 oronym.

Následovala lingvistická analýza, a to slovtvorný rozbor jednotlivých oronym a jejich sémantická a motivační analýza. Z vlastního oronymického slovníku byla do samostatné kapitoly vyčleněna skupina tzv. oronymických apelativ, která jsou obecným označením horského objektu a pojmenovávají vrch buď samostatně, nebo ve spojení s určující složkou (nejčastěji adjektivem).

Ze slovtvorné analýzy všech oronym vyplynulo, že nejpočetnější skupinou jsou přímé názvy jednočlenné derivované, následované přímými názvy víceslovnými determinativními se shodou. Menší výskyt jsme zaznamenali u přímých názvů jednočlenných nederivovaných a nepřímých názvů předložkových.

Nejproduktivnějším sufixem, který se v oronymickém slovníku Džbánu, Křivoklátské vrchoviny a Hořovické pahorkatiny vyskytuje, je přípona -ka, a to hned s pěti funkcemi, z nich nejvýraznější uplatnění má funkce deminutivní a univerbizační. Podobně výraznou roli měl i sufix -ek s deminutivní platností. Další významnou funkcí, která se při utváření oronymie této oblasti uplatňovala, je funkce přivlastňovací, signalizovaná příponami -ov, -ová a -ka. Opominout bychom neměli ani vyjádření apelativních názvů místa sufixy -ina, -iště a -iee. Mezi přímými názvy víceslovnými determinativními se shodou je takřka stejný podíl adjektiv vlastnostních a vztahových. U vlastnostních převládají neodvozená adjektiva, mezi vztahovými jsou spíše přídavná jména derivovaná, a to častěji z apelativ než z proprií.